

til, at saadanne har ingen danst Finantsminister, mig bekendt, nogenstinde foretaget; men jeg vil sige, at, hvor der er forskjellige Papirer i Reserverefonden, kan der være visse vigtige Formaal, der bør fyldestgjøres, som f. Ex. det, der blev nævnt af den ærede Ordfører, nemlig at ombytte Papirer, som ikke ere tilstrækkelig realisable, eller som af en eller anden Grund kunne antages under mødende Eventualiteter ikke at ville kunne benyttes til Reserverefondens Formaal, med andre, som ere mere hensigtsmæssige i den Henseende, saaledes som det f. Ex. er flett med en Deel af vor Reserverefond. Det undrer mig, at ærede Medlemmer have kunnet sige, at vor Reserverefond er ganske blottet for realisable Papirer, da Finantsministeren har foretaget en af Rigsdagen bifaldet betydelig Forretning, hvorved endeel mindre realisable Papirer ere ombyttede med Papirer, som vi antog for mere realisable. Det er ikke saa længe siden, at dette foregik, og det har derfor undret mig, at det har kunnet falde ud af Grindringen hos de ærede Herrer. Men foruden dette Tilfælde kan der være mange, i hvilke Finantsministeren kan finde et vist Papir ikke saa godt at have som et andet, og han kan faae sin Underretning ifølge de Forbindelser, han f. Ex. har med udenlandske Bankerhuse, og iøvrigt kan han maafee faae Underretning tidligere end Andre, hvilket kan gjøre ham betænkelig ved at aflaae Leiligheder, som kunne tilbyde sig for ham til Omsætning af et mindre sikkert Papir med et mere sikkert Papir. Naar dette skeer indenfor saadanne forstandige Grændser, vil jeg finde, at det vilde være høist uklogt, om vi vilde hindre Finantsministeren deri. Dvertimod siger jeg, at Finantsministeren i mine Dine vilde være ansvarlig, hvis han ikke gjorde det. Det kan altsaa ikke undgaaes, naar en Reserverefond virkelig skal være til den Nytte, som vi tænke os, at den skal være, og jeg troer heller ikke, at det bør undgaaes, at Finantsministeren har en forstandig afgvænsset Myndighed i den Henseende, selv om det ikke skulde vise sig muligt for os at udfrykke det nærmere i Lovparagrafer. Og naar den ærede Taleer spurgte, hvilken Leilighed vi kunne have til at kritisere en saadan Fremgangsmaade — thi det kunde

ganske vist tænkes, at Finantsministeren har sig usforstandigt og uklogt ad — saa svarer jeg: Det er ved Statsregnskabet. Dersom Statsrevisionen vil gjøre sig den Meilighed at gennemgaae alle Omsætninger, som have fundet Sted med Reserverefonden, Rassebeholdningen osv. i hvert Finantsaar, og underkaste dem en sagtyndig Kritik, saa er dette den rette Vet. Paa denne Maade bør Sagen gaae for sig, og derved kommer man til det allerhelbigste Resultat. Den Finantsminister, som veed, at en saadan grundig Behandling følger ovenpaa hans Dispositioner, vil, selv om han ikke ellers gjorde det, hvilket jeg for mit Bedkommende ikke har nogen Frygt for, alene af dette Hensyn ledes til Forsigtighed i den Henseende. Derfor troer jeg, at vi fuldstændig kunne berolige os ved de Meddelelser og Forhandlinger, der have fundet Sted angaaende dette Punkt, hvilket jeg forresten erkjender, at det ærede Medlem paa fuldkommen rette Sted har fremdraget.

Da jeg har Ordet, maa det være mig tilladt endnu at sige Lidt om en Sag, der ogsaa hører herunder, nemlig Søfortarchivets Flytning. Det ærede Medlem fra Rolding (Berg), der omtalte denne Sag, fremhævede den paa en Maade, som jeg ikke kan erkjende for besøiet, idet han nemlig fremstillede det væsentlig som en Billighed, der skulde vises mod Kjøbenhavns Commune, men det er det ikke. (Berg: So, vistnok!) Nei, det forholder sig paa ingen Maade saa, og jeg maa tillade mig for Thinget at fremstille denne Sag, der særlig interesserer mig, idet det er mig selv, der har ledet det hele Foretagende med Flytningen af Gammelholm, lagt hele Planen derfor og ført den igjennem i den lovgivende Forsamling dengang og i hele den Tid, hvori den overhovedet har været forberedt, saa at jeg aldeles bestemt veed, hvad der er passeret. De ville erindre, mine Herrer, at der blev forelagt for Rigsraadet i 1858 en Lov om Flytning af Værfterne paa Gammelholm over paa Nyholm, og at denne Lov gif ud paa, at man istedetfor hele den Deel af Skibsværftet, som dengang laa paa Gammelholm, og som var i en overmaade ynkelig Forfatning og ganske ude af Stand til at fyldestgjøre